

Oběť vděčnosti

Texty na tento týden

Mt 6,19–21; L 7,37–47; 2K 8,8–12; 9,6,7; Ef 2,8; 1Pt 4,10

Základní verš

„Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný.“ (J 3,16)

Bůh je štědrý. Největším projevem jeho štědrosti je Ježíšova oběť. „Jestliže tedy vy, ač jste zlí, umíte svým dětem dávat dobré dary, čím spíše váš Otec z nebe dá Ducha svatého těm, kdo ho prosí!“ (L 11,13). Bůh dává s radostí, je to v souladu s jeho povahou. Když chceme jeho charakter zjevovat světu, i my bychom měli dávat. „Sobecký křesťan“ je protimluv.

Darování je způsob, jak se můžeme podělit o to, co jsme dostali. Vyjadřujeme jím vděčnost a lásku. V nebi Ježíš jednoho dne přivítá vykoupené, kteří přijali milost. Obětní dary nám pomáhají uvědomit si, že žijeme z milosti.

V tomto týdnu budeme přemýšlet nad důležitostí darů. Štědré dávání peněz, času nebo schopností je projevem života víry a zjevuje Boží charakter.

Budování společenství

- ▶ **Podělte se ve skupině o to, co jste v posledním týdnu zažili. Jak vás tento prožitek ovlivnil ve vašem duchovním životě?**
- ▶ **Řekněte ostatním o situaci, kdy jste v poslední době vnímali výrazný projev Boží přítomnosti ve vašem životě. Vyjádřete veřejně Bohu své poděkování.**

„Kde je tvůj poklad...“

¹⁹Neukládejte si poklady na zemi, kde je ničí mol a rez a kde je zloději vykopávají a kradou.

²⁰Ukládejte si poklady v nebi, kde je není ničí mol ani rez a kde je zloději nevykopávají a nekradou.

²¹Neboť kde je tvůj poklad, tam bude i tvé srdce. (Mt 6,19–21)

Osobní studium

Co znamená, že naše srdce je tam, kde máme svůj poklad? Jak můžeme shromažďovat poklady v nebi?

V úvodním textu ukazuje Ježíš rozdíl mezi poklady v nebi a na zemi. Všechny pozemské poklady jsou dočasné. Víme, jak rychle se mohou ztratit. „Na zemi je všechno nestálé a nejisté. Věci zde chátrají, ničí se, ztrácíme je a může nám je někdo ukrást. V nebesích je to zcela jinak. Vše je věčné, trvanlivé, nepomíjící a v bezpečí. V nebi nic neztratíme.“ (C. Adelina Alexe, „Where Your Heart Belongs“, *Beyond Blessings*, Nampa, Idaho: Pacific Press Publishing Association, 2013, str. 22)

Pravděpodobně mnoho z toho, co vlastníš, s výjimkou cenností, někdo jednoho dne vyhodí. Moudrý správce ukládá své poklady v nebi. Neohroží je tam hospodářská krize ani zloději.

V Mt 6,19–21 je představen jeden z nejdůležitějších konceptů správcovství. Každý náš poklad ovlivňuje naše srdce. V hmotném světě je důležité, kde svůj poklad uchováváme. Čím více se zaměříme na pozemské potřeby a zisky, tím obtížnější je myslet na nebeské věci.

Pokud vyznáváme víru v Boha, a přitom svoje poklady ukládáme na zemi, jsme pokrytci. Naše chování a slova by měly být v souladu. Pozemské poklady vidíme zrakem, nebeské vírou (2K 5,7). Potřebujeme být praktičtí a zabezpečit své potřeby, ale velice důležité je věnovat se i tomu, co bude mít věčnou hodnotu.

Aplikace

Kolik času věnuješ starostem o své hmotné zabezpečení? A kolik starostem o duchovní poklady?

Správci Boží milosti

⁸Milostí tedy jste spaseni skrze víru. ⁹Spasení není z vás, je to Boží dar; není z vašich skutků, takže se nikdo nemůže chlubit. (Ef 2,8.9)

Každý ať slouží druhým tím darem milosti, který přijal; tak budete dobrými správci milosti Boží v její rozmanitosti. (1Pt 4,10)

Osobní studium

Jak spolu souvisí správcovství a milost? Jak představujeme Boží milost tím, že se dělíme s ostatními?

Milost je nezasloužený dar. Bůh ji nabízí celému světu, a pokud ji neodmítneme, náš život se zcela změní. Bohatství a moc nebes jsou ukryty v daru milosti. Dokonce i andělé žasnou a touží vidět spasení (1Pt 1,12).

Milost v Ježíši Kristu je největším Božím darem. Znamená pro nás naději. Hřích má na lidstvo žalostný vliv a sami se nedokážeme zachránit. Nepomůže nám ani poslušnost zákona. „Je tedy zákon proti Božím slibům? Naprosto ne! Kdyby tu byl zákon, který by mohl dát život, pak by vskutku spravedlnost byla ze zákona“ (Ga 3,21). Pavel říká, že ani Boží zákon to nedokáže. Spaseni jsme jedině z milosti.

Jsmo správci Boží milosti v celé její rozmanitosti (1Pt 4,10). Když od našeho nebeského Otce přijímáme z milosti dary, máme se o ně podělit s druhými. Nemají sloužit pouze našemu prospěchu, ale i šíření evangelia. Zdarma jsme dostali a zdarma máme dobrovolně dát, co můžeme.

Aplikace

Co všechno jsi od Boha dostal? Jak můžeš být dobrým správcem milosti, kterou ti Bůh daroval?

Ten nejlepší dar

³⁷V tom městě byla žena hříšnice. Jakmile se dověděla, že Ježíš je u stolu v domě farizeovů, přišla s alabastrovou nádobkou vzácného oleje, ³⁸s pláčem přistoupila zezadu k jeho nohám, začala mu je smáčet slzami a otírat svými vlasy, líbala je a mazala vzácným olejem. (L 7,37.38)

Osobní studium

Proč žena v příběhu, který je zaznamenán v L 7,37–47, vyhledala Ježíše? Proč se to farizeovi nelíbilo?

Marie vstoupila do místnosti a uviděla Ježíše u stolu. Rozbila alabastrovou nádobu plnou drahé nardové masti a vylila její obsah na jeho nohy. Někteří jí opovrhovali pro její způsob života a vůbec se jim nelíbilo, že si dovolila přiblížit se k Ježíši.

Ježíš Marii osvobodil od démonů (L 8,2). Když byla svědkem Lazarova vzkříšení, přemohla ji vděčnost. Vonný olej bylo to nejcennější, co měla, a proto jím Kristu vyjádřila svou vděčnost.

Tento příběh ukazuje na jediný správný postoj a motivaci k dávání darů – vděčnost. Když dostaneme dar Boží milosti, probouzí v nás vděčnost a štedrost. Smysluplný dar je dán z vděčnosti, ať už jde o náš čas, majetek, život anebo naše schopnosti.

Naše dary se mohou zdát nedostatečné, ale pro Boha mají význam. Když mu dáme to nejlepší, co máme, dáváme mu tím najevo, že je v našem životě na prvním místě. Dary neslouží k zajištění Boží přízně, ale vyjadřují dík za to, co nám v Ježíši Kristu dal.

„I ten nejmenší dar získá nevyčíslitelnou hodnotu, pokud jej dáme oddaně, z lásky a ochotně. I kdybychom našemu Vykupiteli nabídli to nejcennější, co máme, hodnota našeho daru nebude nikdy dostatečná. Andělé však naše dary donesou před jeho trůn jako libě vonící oběť a Bůh ji přijme.“ (3T 397)

Aplikace

Jaké dary dáváš Bohu? Co tě k tomu motivuje? Co pro tebe není snadné Bohu darovat?

Motivy srdce

⁸Neříkám to jako rozkaz, zmiňuji se však o horlivosti jiných, abych vyzkoušel opravdovost vaší lásky. ⁹Znáte přece štědrost našeho Pána Ježíše Krista: byl bohatý, ale pro vás se stal chudým, abyste vy jeho chudobou zbohatli. ¹⁰Řeknu vám, co si myslím: Sluší se, abyste nyní dokončili dílo, které jste už loni nejen začali, nýbrž také k němu dali podnět. ¹¹Odkud vyšla ochota k pomoci, tam ať se pomoc také uskuteční. Každý ať dá podle toho, co má; ¹²vždyť je-li zde tato ochota, pak je dar před Bohem cenný podle toho, co kdo má, ne podle toho, co nemá. (2K 8,8–12)

Osobní studium

V tomto textu Pavel řeší otázku křesťanské pomoci lidem v nouzi. Co říká o dávání a správných pohnutkách? Můžeme si z jeho slov vzít příklad pro naši správcovskou službu?

Minulý týden jsme zmínili příběh vdovy, která dala dar do chrámové pokladnice (L 21). Přestože v porovnání s jinými dary šlo o nepatrnou částku, byla vlastně štědrá. Ukázalo se, jaké má srdce a charakter. Ježíš řekl: „...tato chudá vdova dala víc než všichni ostatní“ (L 21,3).

Jen Bůh zná naše pohnutky (Př 16,2; 1K 4,5). Dobré věci se dají dělat i ze špatných pohnutek. Darovat, když máme dostatek, nevyžaduje mnoho víry. Když dáme z mála a je to pro nás obět, ukáže se smýšlení našeho srdce.

Ať už je tvá motivace dávat jakákoli, nachází se někde na škále mezi sobectvím a nezištností. Rozhodování, na kterou z těchto dvou stran se postavím, je duchovní boj. Sobectví dokáže zchladit srdce, které předtím hořelo pro Boha. Může se stát, že v našem životě zakoření. Přijďeme na způsob, jak si sobectví před sebou omluvit, a dokonce si namluvíme, že je náš postoj v souladu s Boží vůlí.

Vše závisí na lásce. Nemůže se naplno projevit bez odírání si, bez ochoty dát sama sebe, bez obětování se pro dobro druhých.

Pokud se Boží láska neodráží v našem životě, pak naše dary nezjevují Boží lásku. Sobecké srdce chce milovat jen sebe. Prosme Boha, aby obřezal naše srdce (Dt 10,16) a naučil nás, jak milovat jeho láskou.

Láska je základem pravé štědrosti a Boží láska k nám nás inspiruje, jak milovat druhé. Je nejlepší motivací pro naše dary.

Aplikace

Dáváš dary z povinnosti, nebo z lásky? Proč je důležité, aby tě při darování vedly správné pohnutky?

Dávat je lepší než brát

“Vždyť kdo skoupě rozsévá, bude také skoupě sklízet, a kdo štědře rozsévá, bude také štědře sklízet. ⁷Každý at' dává podle toho, jak se ve svém srdci předem rozhodl, ne s nechutí ani z donucení; vždyť „radostného dárce miluje Bůh“. (2K 9,6.7)

Osobní studium

Jak má podle tohoto textu vypadat dávání? Jaká je souvislost mezi dáváním a požehnáním?

Kristus přišel, aby nám zjevil Boží charakter. Proto si můžeme být jisti, že Bůh nás miluje a chce pro nás to nejlepší. Žádá, abychom dělali to, co nám přinese užitek. Chce, abychom dávali štědře a radostně z toho, co jsme přijali. Dobrovolné dary jsou užitečné obdarovaným, ale i dárčům. Ti, kteří to prožili, vědí, že radost dárce bývá větší než radost příjemce.

Darování má být velmi osobní a duchovní záležitost. Jde o projev víry, vyjádření vděčnosti za to, co jsme v Kristu dostali. Posiluje naši víru, protože víra bez skutků je mrtvá (Jk 2,20). Dobrovolná štědrost zjevuje Kristův charakter. Nejvíce se o něm učíme, když cítíme jeho přítomnost v tom, co děláme. Dávání buduje důvěru v Boha a my můžeme zvolat: „Okuste a uzříte, že Hospodin je dobrý...“ (Ž 34,9).

„Ukáže se, že sláva, která vyzařuje z Ježíšovy tváře, je slávou obětavé lásky. Ve světle Golgoty všichni pochopí, že zákon lásky, která zapírá sama sebe, je zákonem života na zemi i v nebi. Lásky, která „nehledá svůj prospěch“, pochází od Boha. V tichém a pokorném Kristu se zjevil Bůh, jenž přebývá ve světle, k němuž se nikdo nemůže přiblížit. (DA 20; TV 9)

Aplikace

Raději dary dáváš, nebo přijímáš? Proč? Zažil jsi, že byla posílena tvá víra, když ses svobodně rozhodl, že dáš štědrý dar?

Podněty k zamyšlení

„Duch štědrosti má nebeský původ. Duch sobectví pochází od nepřítele. Kristova sebeobětavá láska se zjevila na kříži. Dal vše, co měl, sama sebe, aby zachránil lidstvo. Kristův kříž podněcuje štědrost u každého Spasitelova následovníka. Základním principem je dávat vždy a znovu. Láska a dobré skutky jsou pravým ovocem křesťanského života. Principem světa je stále jen přijímat a brát. Máme si zajistit své štěstí, ale ovocem takového života je utrpení a smrt.“ (Ellen G. Whiteová, *Advent Review and Sabbath Herald*, 17. říjen 1882)

Otázky k rozhovoru

1. *Proč je sobecký život úplným protikladem života ve spojení s Kristem. Jak se vyhnout sobeckému přístupu k životu?*
2. *„Každý ať dává podle toho, jak se ve svém srdci předem rozhodl, ne s nechtí ani z donucení; vždyť „radostného dárce miluje Bůh““ (2K 9,7). Jak bychom se měli cítit, když něco dáváme?*
3. *Napiš seznam všeho, co jsi v Kristu dostal. Poděkuj Pánu Bohu za to, jak se o tebe stará.*
4. *Proč sobectví nakonec vždy přinese zármutek?*
5. *Kdo ve tvém sboru potřebuje pomoc? Můžeš pro něj udělat něco hned teď? Jsi ochotný i něco obětovat?*

Praktický závěr

▶ *Podělte se s ostatními ve skupině o to, co praktického jste se naučili z této lekce při studiu Bible. Jak lze toto naučení uvést do každodenního života?*

Podněty k modlitbám

- ▶ *Modlete se jeden za druhého, za své radosti i starosti.*
- ▶ *Modlete se spolu za ty, kteří z nějakého důvodu přestávají či již přestali navštěvovat vaše společenství. Jak jim můžete dát najevo, že je máte stále rádi?*
- ▶ *Modlete se i za lidi ve svém okolí (přátele, sousedy, příbuzné...), kterým byste rádi představili Boží lásku.*

Konkrétní modlitební seznam mé třídy sobotní školy:
